
affairs away from the Tarif family. He also wanted the Society to obtain control of the *waqf* (religious endowment) of Nabi Shu'ayb, thereby removing it from Tarif control.¹⁶

Vanaf 1935 tot het einde van het mandaat in 1948 deed Khayr dienst als 'district officer' in Galilea. Aan zionistische zijde onderhield hij in de jaren dertig contact met Aharon Haim Cohen en Itzhak Ben Zvi, de latere president van Israël. Met de Engelsen had hij goed weten samen te werken, zo zelfs dat hij naast de Israëlische ook de Britse nationaliteit bezat. Bezoekers aan de sjeik in Abu Sinan waren verrast: 'Hij wilde laten merken dat hij een Engelse gentleman was. Je werd er met een *high tea* ontvangen.'¹⁷ Khayrs archeologische verzameling vormde de basis voor een klein museum bij de ruïnes van het kruisvaarderkasteel Starkenberg.

Tijdens de oorlog van 1948 hielden de druzen zich afzijdig. Onder leiding van sjeik Salman Tarif ontvingen de hoofden van de *hamula's* in augustus een joodse delegatie in het huis van de familie Khayr in Abu Sinan. Zij erkenden bij die gelegenheid dat hun woonplaatsen vanaf dat moment deel uitmaakten van de staat Israël. De druzen bleven waar ze waren. Ze kregen *permits* om hun oogst binnen te halen, maar het feit dat ze zo'n toestemming nodig hadden gaf aan hoe de machtsverhoudingen inmiddels lagen. Nog in het gebied aanwezige bewoners van ontruimde en vernietigde islamitische dorpen als al-Summayriyya en Kuwaykat stonden er heel wat slechter voor: zij mochten zich niet meer op hun velden vertonen. 'The Druze in the north of the country were allowed to reap their crops while their neighbouring villages were barred from doing so and they walked about hungry.' Over de toekomst van het druzische landbezit was echter nog niets definitiefs beslist: 'The Druze were not immune to arbitrary land seizures. Although relatively peaceful, this period was chaotic, and there was no guarantee that co-operation with the Jews during the war enabled one to keep one's land in peacetime.'¹⁸

Zowel het bureau van de Custodian of Abandoned Property als de joodse kibbutzim in de kustvlakte van Aser ergerden zich aan het stuk hoogwaardige landbouwgrond dat daar in druzische handen was gebleven. Op termijn zou dit nadelige consequenties kunnen gaan krijgen. Sjeik Abdallah Khayr zou maar heel beperkte mogelijkheden hebben om zich te verzetten tegen een eventuele onteigening. Hij genoot in de jaren vijftig respect in zijn woonplaats, maar het was zelfs daar onderhevig aan erosie. De Tarifs zaten even vast in het zadel als altijd. De jeugd in Abu Sinan zocht buiten het dorp werk in Israël, en gaf blijk van een verminderd respect voor traditioneel gezag. Moslimfamilies die na 1948 gedwongen geweest waren om de kust te verlaten en zich in

¹⁶ Laila Parsons, *The Druze between Palestine and Israel 1947-49*, London/New York 2000, 23.

¹⁷ Interview met Simon Schoon door auteur, Amersfoort 5 december 2013.

¹⁸ Parsons, *The Druze between Palestine and Israel 1947-49*, London/New York 2000, 107.